

הספר הגדול

ALCOHOLICS ANONYMOUS

אלכוהוליסטים אנונימיים

ספר זה מספר כיצד החלימו אלפים רבים של גברים ונשים
מאלכוהוליזם

הדפסה ספטמבר 2020

"אלכוהוליסטים אנונימיים"

ספרים נוספים שתורגמו לעברית:

שנים עשר צעדים ושתיים עשרה מסורות

הערות וביאורים לתכנית A.A.
שנכתבו על ידי אחד ממייסדי A.A.

כפי שביל רואה זאת

מבחר כתבים של אחד ממייסדי A.A.

לחיות בפיכחון

הצעות מעשיות שהועלו בפגישות A.A.

הרהורים יומיים

ספר הרהורים של חברי A.A. למען חברי A.A.

הגענו לאמונה...

החווייה הרוחנית של A.A.,
כפי שחוו אותה חברים באחוזה.

ALCOHOLICS ANONYMOUS

English © 1939, 1955, 1976, 2001 by Alcoholics Anonymous

World Services, Inc. All rights reserved.

Translated from English, and created with permission of Alcoholics Anonymous World Services, Inc. (A.A.W.S.). Copyright in the English language version of this work is also owned by A.A.W.S., New York, New York. No part of this work may be duplicated in any form in any language without the written permission of A.A.W.S.

ISBN 978-1-893007-80-2

אלכוהוליסטים אנונימיים

Alcoholics Anonymous World Services, Inc. © עברית
כל הזכויות שמורות.

תורגם מאנגלית באישור של החברה לשירותים בינלאומיים של
"אלכוהוליסטים אנונימיים" (A.A.W.S.). זכויות היוצרים של
הגרסה האנגלית שייכות גם הן ל-A.A.W.S.,
ניו יורק, ניו יורק. אין להעתיק חלק מהחומר בדרך כלשהי, בשפה
כלשהי, בלי הסכמה בכתב מ-A.A.W.S.

ISBN 978-1-893007-80-2

תוכן העניינים

vi	(בספר באנגלית – עמ' XI)	הקדמה
viii	(באנגלית – XIII)	מבוא למהדורה הראשונה
x	(באנגלית – XV)	מבוא למהדורה השנייה
xvii	(באנגלית – IIXI)	מבוא למהדורה השלישית
xviii	(באנגלית – XXIII)	מבוא למהדורה הרביעית
xx	(באנגלית – XXV)	חוות דעתו של הרופא

1	סיפורו של ביל	פרק 1
17	יש פתרון	פרק 2
30	עוד על אלכוהוליזם	פרק 3
44	אנו האגנוסטים	פרק 4
58	כיצד הדבר פועל	פרק 5
72	קדימה לפעולה	פרק 6
89	עבודה עם אחרים	פרק 7
104	לרעיות (לבני ובנות הזוג)	פרק 8
122	המשפחה לאחר מכן	פרק 9
136	אל המעסיקים	פרק 10
151	חזון עבורך	פרק 11

סיפורים אישיים*

165	הסיוט של ד"ר בוב (171)
176	קבלה הייתה הפתרון (407)
190	הוא חי רק כדי לשתות (446)
196	חזון של החלמה (494)

202	בתנועה (486)
210	ריקה מבפנים (512)
220	שמיים בטוחים (452)
226	הבקבוק שלי, הטינה שלי, ואני (437)
235	חופש מהשעבוד (544)
243	A.A. לימדה אותו לשמר את הפיכחון (533)
250	תצטרף לשבט! (474 במהדורה III)
254	מוצף רגשות (369)
259	אני אלכוהוליסט? (382)

264	נספחים (561)
264	1. מסורת A.A. (561)
265	12 המסורות (562)
266	12 המסורות – הנוסח הארוך (553)
270	2. חוויה רוחנית (567)
272	3. היבט רפואי על A.A. (569)

** בסוגריים מצוינים מספרי העמודים במהדורה הרביעית בשפה האנגלית, שבה מופיעים סיפורים אישיים רבים נוספים, אשר טרם תורגמו לעברית.*

הקדמה

זוהי המהדורה הרביעית של הספר "אלכוהוליסטים אנונימיים". המהדורה הראשונה הופיעה באפריל 1939 ובמהלך שש עשרה השנים הבאות הופצה ביותר מ-300,000 עותקים. המהדורה השנייה, שיצאה לאור ב-1955, הגיעה לתפוצה של יותר מ-1,150,000 עותקים. המהדורה השלישית, שהודפסה לראשונה ב-1976, הגיעה לתפוצה של 19,550,000 עותקים בכל הפורמטים.

מפני שספר זה הפך להיות הטקסט הבסיסי של חברתנו, ועזר למספר כה רב של גברים ונשים אלכוהוליסטים להחלים, קיימת התנגדות עזה לביצוע שינויים קיצוניים בו. לכן, החלק הראשון של הכרך הזה, המתאר את תכנית ההחלמה של A.A., נותר ברובו ללא שינוי במהלך העריכות למהדורות השנייה, השלישית והרביעית. החטיבה הנקראת "חוות דעתו של הרופא" נשמרה בשלמותה כפי שנכתבה במקור ב-1939 ע"י ד"ר וויליאם ד. סילקוורת' המנוח, שתרומתו בתחום הרפואה לחברתנו הייתה גדולה משל כל אדם אחר.

במהדורה השנייה נוספו הנספחים, שתיים עשרה המסורות וההדרכה כיצד ליצור קשר עם A.A. אבל השינוי העיקרי היה בחטיבת הסיפורים האישיים, שהוגדלה כדי לשקף את צמיחת האחוה (THE FELLOWSHIP). "סיפורו של ביל", "הסיוט של ד"ר בוב", ושישה סיפורים אישיים נוספים מהמהדורה הראשונה נותרו בשלמותם;

שלושה נערכו ואחד מהם הופיע בשם אחר; גרסאות חדשות של שני סיפורים נכתבו תחת כותרות חדשות; נוספו שלושים סיפורים חדשים לגמרי; חטיבת הסיפורים פוצלה לשלושה חלקים, תחת כותרות ראשיות, כפי שהן בשימוש בימינו. במהדורה השלישית נותר חלק אחד (חלוצי A.A.) ללא שינוי. תשעה סיפורים בחלק השני ("הם הפסיקו בזמן") נשמרו מהמהדורה השנייה; שמונה סיפורים חדשים נוספו. בחלק השלישי ("הם איבדו כמעט הכול") נשמרו שמונה סיפורים ונוספו חמישה חדשים*.

מהדורה רביעית זאת כוללת את שתים עשרה המסורות לשירות עולמי ונערכו בה מחדש שלוש חטיבות הסיפורים האישיים*.

לכל השינויים שנעשו במהלך השנים ב"ספר הגדול" (הכינוי שנתנו חברי A.A. לספר זה) מטרה אחת: להציג באופן מדויק יותר את החברות ב"אלכוהוליסטים אנונימיים" ועל ידי כך להגיע ליותר אלכוהוליסטים. אם יש לך בעיית שתייה, אנו מקווים שתעצור לרגע כשתקרא את אחד מארבעים ושניים הסיפורים האישיים* ותחשוב: "כן, זה קרה לי"; או, אפילו יותר חשוב, "כן, הרגשתי ככה"; או, הכי חשוב, "כן, אני מאמין שהתוכנית הזאת יכולה לעבוד גם בשבילי".

* הכתוב מתייחס למהדורה הרביעית בשפה האנגלית. לעברית תורגמו עד כה שלושה עשר סיפורים אישיים, המופיעים בתרגום זה בחטיבה אחת, מעמוד 165 ואילך.

מבוא למהדורה הראשונה

זוהי ההקדמה כפי שהופיעה בהדפסה הראשונה של
המהדורה הראשונה ב-1939

אנחנו מ"אלכוהוליסטים אנונימיים", אנו קבוצה של יותר ממאה גברים ונשים, שהחלימו ממצב נפשי וגופני שנרצח כחסר תקווה. מטרתנו העיקרית של ספר זה היא להראות לאלכוהוליסטים אחרים **בדיוק כיצד החלמנו**. למענם, אנו מקווים שעמודים אלה יהיו הוכחה כל כך משכנעת, שלא יהיה להם צורך בהוכחות נוספות. אנו חושבים שהתיאור שלנו את התנסויותינו יעזור לכל אחד להטיב להבין את האלכוהוליסט. רבים אינם מבינים שהאלכוהוליסט הוא אדם חולה מאוד. מלבד זאת אנחנו בטוחים שלדרך החיים שלנו יש יתרונות עבור כל אחד.

חשוב שנגאָר אנונימיים, מפני שאנחנו מעטים מדי כרגע מכדי לטפל במספר המדהים של פניות אישיות שעשויות להגיע בעקבות פרסום זה. מכיוון שרובנו אנשי מקצוע ואנשי עסקים לא היינו יכולים להמשיך בעיסוקינו בצורה תקינה במקרה כזה. אנו מבקשים להבהיר, שעבודתנו עם אלכוהוליסטים אינה נעשית בשכר.

כאשר אחד מאתנו כותב או מדבר בציבור על אלכוהוליזם, אנו מבקשים ממנו להשמיט את שמו ובמקום זאת להציג את עצמו כחבר ב"אלכוהוליסטים אנונימיים". אנו מבקשים מהעיתונות לכבד בקשה זו, אחרת נהיה מוגבלים מאוד.

איננו ארגון במובן המקובל של המילה. איננו גובים דמי חבר או תשלומי חובה כלשהם. הדרישה היחידה לחברות היא התשוקה הכנה להפסיק לשתות. איננו קשורים לכל אמונה, כת או קבוצה דתית שהיא, ואיננו מתנגדים לאף אחד מהם. אנחנו פשוט רוצים לעזור לאלה שסובלים. נשמח לשמוע מאלה שהגיעו לתוצאות בעזרת ספר זה, בעיקר מאלה שהתחילו לעבוד עם אלכוהוליסטים אחרים. נרצה לעזור במקרים כאלה. שאלות מאגודות מדעיות, רפואיות ודתיות יתקבלו בברכה.

אלכוהוליסטים אנונימיים

מבוא למהדורה השנייה

הנתונים המובאים בהקדמה זו מתארים את האחוזה כפי
שהייתה ב-1955

מאז שנכתבה ההקדמה המקורית לספר זה, בשנת 1939, התרחשו שפע של נסים. ההדפסה המוקדמת ביותר הביעה את התקווה "שכל אלכוהוליסט בכל מקום ימצא את האחוזה של 'אלכוהוליסטים אנונימיים' בהישג ידו". "כבר עתה", ממשיך הטקסט, "נפתחו קבוצות בנות שניים, שלושה וחמישה מאתנו בקהילות אחרות".

שש עשרה שנים חלפו בין ההדפסה הראשונה של ספר זה לבין הוצאת המהדורה השנייה כעת, ב-1955. בתוך זמן קצר זה גדל מספר הקבוצות וכיום מונה ארגון "אלכוהוליסטים אנונימיים" כמעט 6,000 קבוצות, שחברים בהן יותר מ-150,000 אלכוהוליסטים שהחלימו. ניתן למצוא קבוצות בכל אחת ממדינות ארצות הברית וכן בכל המחוזות של קנדה. ל-A.A. יש קהילות משגשגות בבריטניה, במדינות סקנדינביה, דרום אפריקה, דרום אמריקה, מקסיקו, אלסקה, אוסטרליה והוואי. כמו כן נעשו התחלות מבטיחות ביותר מ-50 מדינות מחוץ לארצות הברית ובמדינות שבהשפעתה. כמה קבוצות נוצרות כעת באסיה. רבים מחברינו מעודדים אותנו באומנם שזו רק ההתחלה, רק סימן לעתיד מבטיח שלפנינו.

הניצוץ שעתיד היה להפוך לקבוצת A.A. הראשונה ניצת באַקְרוֹן, אוהיו, ביוני 1935, במהלך שיחה בין סוכן בורסה מניו יורק ובין רופא מאקרון. שישה חודשים לפני הפגישה שוחרר סוכן הבורסה מהשתייה הכפייתית שלו בידי חוויה רוחנית פתאומית, שהתרחשה לאחר שפגש חבר

אלכוהוליסט, שהיה בקשר עם קבוצות אוקספורד של אותם ימים. הוא נעזר רבות גם בד"ר וויליאם ד. סילקוורת' המנוח, רופא שהתמחה בתחום האלכוהוליזם ושכיום נחשב כ"קדוש" בתחום הרפואה בקרב חברי A.A. סיפורו על ימיה הראשונים של האחוה מופיע בעמודים הבאים. מרופא זה למד סוכן הבורסה על טבעה החמור של מחלת האלכוהוליזם. על אף שלא יכול היה לקבל את כל העקרונות של קבוצות אוקספורד, הוא היה משוכנע שיש צורך בעריכת חשבון נפש מוסרי נוקב, בהודאה בפגמי אופי, בפיצוי אלה שנפגעו, בעזרה לזולת, באמונה באלוהים ובקבלת הנחיה ממנו.

לפני מסעו לאקרון עבד סוכן הבורסה קשה עם אלכוהוליסטים רבים על בסיס התיאוריה שרק אלכוהוליסט יכול לעזור לאלכוהוליסט אחר, אך הצלחתו היחידה הייתה שנותר מפוכח בעצמו. הוא נסע לאקרון ליוזמה עסקית שנכשלה. כישלונה הותיר בו פחד גדול שמא הוא עלול לחזור לשתות. לפתע הבין שכדי לשמור על עצמו עליו לשאת את המסר שלו לאלכוהוליסט אחר. אותו אלכוהוליסט היה הרופא מאקרון.

רופא זה ניסה שוב ושוב לפתור את בעיית האלכוהול שלו באמצעים רוחניים, אך נכשל. כשסוכן הבורסה מסר לו את תיאורו של ד"ר סילקוורת' את מחלת האלכוהוליזם וחוסר האונים הכרוך בה, החל הרופא לחפש אחר המרפא הרוחני למחלתו בנכונות שכמוה לא הייתה לו אי פעם בעבר. הוא התפכח, ולא בא משקה אל פיו עד יום מותו בשנת 1950. נראה שהדבר מוכיח שאלכוהוליסט אחד יכול להשפיע על אלכוהוליסט אחר כפי שלא יוכל אדם שאינו אלכוהוליסט לעשות.

הסיפור מעיד גם שעבודה מאומצת של אלכוהוליסט אחד עם חברו חיונית להחלמה קבועה.

מאותו רגע החלו שני הגברים לעבוד, כמעט בטירוף, עם אלכוהוליסטים שהגיעו לפתחו של בית החולים של אקרון. המקרה הראשון שלהם היה אדם נואש ביותר, שהחלים מיד והפך לחבר A.A. השלישי. הוא מעולם לא שתה שוב. עבודה זו באקרון נמשכה במהלכו של קיץ 1935. היו כישלונות רבים, אך מדי פעם היו גם הצלחות מעודדות. כשסוכן הבורסה חזר לניו יורק בסתיו 1935 נוצרה למעשה קבוצת A.A. הראשונה, אף שאיש לא הכיר בכך באותה עת.

קבוצה קטנה שנייה התגבשה מיד בניו יורק ובעקבותיה שלישית, ב-1937 בקליבלנד. מלבדן היו אלכוהוליסטים במקומות רחוקים, שקיבלו את הרעיונות הבסיסיים באקרון או בניו יורק וניסו להקים קבוצות A.A. בערים אחרות. בסוף שנת 1937 הספיק מספר החברים שהיה להם זמן מפוכחות משמעותי, כדי לשכנע את חברי האחוה שאור חדש החל להאיר את עולמם האפל של האלכוהוליסטים.

היה זה הזמן המתאים, חשבו הקבוצות שנלחמו על קיומן, להציג את המסר ואת ההתנסות הייחודית שלהן בפני העולם. החלטה זו הניבה פירות באביב 1939, עם פרסום ספר זה. קבוצות האחוה מנו אז כמאה גברים ונשים. האחוה המתפתחת, שעד אז הייתה חסרת שם, החלה להיקרא "אלכוהוליסטים אנונימיים", כשמו של הספר שלה. תקופת הגישושים הסתיימה ואחוות A.A. עברה לשלב חדש בפעולתה החלוצית. עם הופעת הספר החדש החלו להתרחש דברים רבים. הכומר הנודע ד"ר הארי אמרסון פוסדיק בחן את הספר וצידד בכתוב בו.

בסתיו 1939 פרסם פולטון אורסלר, שהיה אז העורך של המגזין "חירות", מאמר בשם "אלכוהוליסטים ואלוהים". מאמר זה הביא ל-800 פניות נרגשות, שהציפו את המשרד הקטן שהוקם בינתיים בניו יורק. כל פניה נענתה בתשומת לב ודאגה; ספרים ועלונים נשלחו לפונים. אנשי עסקים מהקבוצות הקיימות עזרו לאותם חברים חדשים לעתיד. קבוצות חדשות הוקמו והתגלה, לתדהמת הכול, שהמסר של A.A. יכול לעבור בדואר כשם שניתן להעבירו בעל-פה. בסוף 1939 הוערך שכ-800 אלכוהוליסטים היו בדרכם להחלמה.

באביב 1940, ערך ג'ון ד. רוקפלר הבן ארוחת ערב לרבים מחבריו, אליה הזמין חברי A.A. כדי שיספרו את סיפורם. הידיעה מצאה את דרכה לאמצעי התקשורת; שוב זרמו פניות, ורבים נכנסו לחנויות הספרים וקנו את הספר "אלכוהוליסטים אנונימיים". עד מרץ 1941 זינק מספר החברים ל-2,000. ואז כתב ג'ק אלכסנדר מאמר בעיתון **סטרדיי איבנינג פוסט**, שתיאר את A.A. לציבור באופן כה משכנע, עד שאלכוהוליסטים במצוקה ממש הציפו אותנו. בתום שנת 1941 היו ב-A.A. 8,000 חברים. מגמת ההתפתחות המשיכה במלוא התנופה. A.A. הפכה למוסד לאומי. בשלב זה נכנסה האחוזה לשלב המפחיד והמרגש של תקופת ההתבגרות. המבחן שעמד בפניה היה זה: האם אלכוהוליסטים רבים כל כך, שבעבר לא היו יציבים, יוכלו להיפגש ולעבוד יחד בהצלחה? האם יהיו מריבות לגבי חברות, הנהגה וכסף? האם יהיו מאבקי כוח ומעמד?

האם יהיו מחלוקות שיפלגו את A.A.? עד מהרה צצו ועלו בעיות אלה מכל עבר ובכל קבוצה. אך בעקבות הבלבול ואי הוודאות שליוו את האחוזה בראשית דרכה צמחה ההכרה, שחברי A.A. יהיו חייבים להתאחד או שימותו, כל אחד לבדו. היינו חייבים לאחד את האחוזה שלנו או שנרד מהבמה.

כפי שגילינו את העקרונות שעל פיהם יוכל כל אלכוהוליסט לחיות, כך היינו חייבים לפתח עקרונות שעל פיהם יוכלו קבוצות A.A., ו-A.A. כולה כארגון, להתקיים ולתפקד ביעילות. המחשבה המנחה הייתה שהחברות ב-A.A. לא תימנע מאף גבר או אישה אלכוהוליסטים; שמנהיגינו יוכלו לשרת אבל לעולם לא למשול; שכל קבוצה תהיה עצמאית ושלא יהיה מעמד של מטפלים מקצועיים; שלא יהיו דמי חברות ותשלומי חובה; שאת הוצאותינו נכסה על ידי תרומות החברים. על ההתארגנות להיות מועטה ככל שניתן, גם במרכזי השירות שלנו. יחסי הציבור שלנו יתבססו על משיכה ולא על פרסומת. הוחלט שכל חברינו חייבים להישאר אנונימיים בעיתונות, ברדיו, בטלוויזיה ובסרטים. בשום אופן איננו נותנים חסות, יוצרים בריתות, או נוטלים חלק במחלוקות ציבוריות כלשהן.

זה היה הבסיס שעליו התבססו שנים עשרה המסורות של A.A., המפורטות בספר זה בעמוד 561 (265 בתרגום זה). על אף שלאף אחת ממסורות אלה לא היה כוח של כלל או של חוק מחייב, הן זכו להסכמה נרחבת. בשנת 1950 הן אושרו בכנס הבינלאומי הראשון שלנו, שנערך בקליבלנד. היום, האחדות היוצאת מן הכלל של A.A. היא אחד מנכסיה החשובים ביותר של חברתנו.

במקביל ליישור ההדורים הפנימיים של תקופת ההתבגרות שלנו הפכה אהוות A.A. מקובלת יותר ויותר בחברה. היו לכך שתי סיבות עיקריות: מספרם הגדול של המחלימים, והמשפחות הרבות שאוחדו מחדש, הצלחות שהותירו רושם עז בכל מקום. מחצית מהאלכוהוליסטים שבאו ל-A.A. והתמידו התפכחו מיד ונותרו מפוכחים; כ-25% התפכחו לאחר כמה נפילות; אלה מהנותרים שהמשיכו לקחת חלק בפגישות הראו שיפור. אלפים נוספים לקחו חלק במספר פגישות A.A. ובתחילה החליטו שאינם רוצים בתוכנית. אך חלק גדול מהם – כשניים מתוך שלושה – חזרו בחלוף הזמן.

סיבה נוספת למקובלות A.A. בחברה הייתה התמיכה שקיבלנו מחברים – חברים מתחומי הרפואה, הדת והעיתונות, יחד עם אינספור אחרים, הפכו לסגורינו העיקשים. ללא תמיכה זאת היה ארגון A.A. מצליח להתקדם בצורה מועטה בלבד. כמה מהמלצותיהם של אנשי הדת והרפואה שתמכו ב-A.A. מופיעות בהמשך הספר.

"אלכוהוליסטים אנונימיים" אינו ארגון דתי. כמו-כן איננו תומכים בהשקפה רפואית מסוימת, למרות שאנו משתפים פעולה באופן נרחב עם אנשי רפואה כמו גם עם אנשי דת.

מאחר שאלכוהול אינו מפלה בין אנשים, אנו מהווים חתך נאמן של החברה האמריקאית וגם בארצות אחרות מתנהל תהליך דומה, דמוקרטי ושוויוני בבסיסו. יש בינינו קתולים, פרוטסטנטים, יהודים, הינדים, וקמצוץ מוסלמים ובודהיסטים. יותר מ-15% מאתנו הן נשים.

מספר החברים גדל כיום בשיעור של כעשרים אחוז בשנה. עד כה, מבחינת הטיפול בבעיית השתייה של מיליוני

אלכוהוליסטים ואלכוהוליסטים פוטנציאליים ברחבי העולם, אנו חשים שהצלחנו רק "לגרד את פני השטח". מרבית הסיכויים שלעולם לא נוכל אלא לגעת בחלק קטן מבעיית האלכוהוליזם על כל היבטיה, וודאי שאין לנו בלעדיות בנוגע להחלמה מאלכוהוליזם. עם זאת, תקוותנו הכנה היא, שכל אלה שעדיין לא מצאו תשובה יתחילו למצוא אותה בין דפיו של ספר זה ויצטרפו אלינו עכשיו לדרך המלך המובילה אל חופש חדש.

מבוא למהדורה השלישית

במרץ 1976, כאשר נשלחה מהדורה זו אל הדפוס, היו ברחבי העולם, בהערכה זהירה, יותר ממיליון חברים של "אלכוהוליסטים אנונימיים", שנפגשו בכ-28,000 קבוצות שהתארגנו ביותר מ-90 מדינות.*

סקירת הקבוצות בארה"ב וקנדה מצביע על כך שאחוות A.A. מגיעה לא רק ליותר ויותר אנשים, אלא גם למגוון רחב יותר של אוכלוסיות. נשים מהוות כעת יותר מרבע ממספר החברים ובקרוב החברים החדשים שיעורן הוא כמעט שליש. שבעה אחוזים מחברי A.A. שנסקרו הם צעירים בני שלושים או פחות ורבים מהם בגילאי העשרה.

נראה שהעקרונות הבסיסיים של תכנית A.A. מתאימים לבני אדם בעלי אורחות חיים שונות, כפי שהתכנית הביאה להחלמתם של בני עמים רבים ושונים.

שנים עשר הצעדים המסכמים את התוכנית יכולים להיקרא *Los Doce Pasos* (ספרדית) בארץ אחת, ו-*Les Douze Etapes* (צרפתית) בארץ אחרת, אבל הם נאמנים לנתיב ההחלמה, שנסלל בידי החברים הראשונים באחוות "אלכוהוליסטים אנונימיים". למרות הגידול הרב במספר החברים ובהיקף האחוה, התמצית נותרה פשוטה ואישית. בכל יום, באיזה שהוא מקום בעולם, מתחילה החלמה כאשר אלכוהוליסט אחד חולק עם אחר מניסיונו, כוחו ותקוותו.

* ב-1988, יותר מ-73,000 קבוצות A.A. פועלות ב-114 ארצות.

מבוא למהדורה הרביעית

מהדורה רביעית זו של הספר "אלכוהוליסטים אנונימיים" יצאה לאור בנובמבר 2001, עם תחילתו של מילניום חדש. מאז הוצאת המהדורה השלישית בשנת 1976 הוכפל מספר חברי A.A. בעולם, והוא נאמד היום ביותר משני מיליון, עם קרוב ל-100,800 קבוצות שנפגשות בכ-150 ארצות ברחבי העולם.

לספרות היה תפקיד חשוב ביותר בצמיחתה של A.A. תופעה מרשימה שנרשמה ברבע האחרון של המאה העשרים היא הכמות האדירה של תרגומי הספרות הבסיסית שלנו לשפות ולניבים רבים. בכל אחת מהארצות שבהן נזרע זרע A.A. הוא היכה שורשים, תחילה באיטיות ולאחר מכן, כאשר הספרות הייתה בהישג יד, במהירות גוברת והולכת. כיום מתורגם הספר "אלכוהוליסטים אנונימיים" לארבעים ושלוש שפות.

עם הפצת בשורת ההחלמה למספר רב יותר של אנשים, היא נגעה בחייהם של מגוון רחב יותר של אלכוהוליסטים סובלים. כאשר נכתב המשפט "אנו אנשים שבנסיבות רגילות לא היו מתחברים ביניהם" (עמוד 17) בשנת 1939, הוא התייחס לחברות באחוזה, שהיתה מורכבת ברובה מגברים (ומעט נשים) בעלי רקע סוציאלי, אתני וכלכלי דומה למדי. כמו הרבה מהטקסט הבסיסי של A.A., הפכו מילים אלה לחזון מרחיק לכת בהרבה משהעלו בדעתם האבות המייסדים. הסיפורים שנוספו למהדורה זו מייצגים אחווה שמאפייני החברים בה היום - מבחינת גיל, מין, גזע ותרבות -

הם מגוונים ביותר ומקיפים בעצם את כל מי שמאה החברים הראשונים באחוזה יכלו לקוות להגיע אליו.

בעוד הספרים שלנו שומרים על שלמות המסר הראשוני של A.A., שינויים גדולים שחלו בחברה בכללותה באים לידי ביטוי במנהגים חדשים בקרב חברי האחוזה. לדוגמה, הודות לחידושים טכנולוגיים יכולים חברי A.A. בעלי מחשבים להשתתף בפגישות מקוונות ולחלוק את חוויותיהם עם חברים אלכוהוליסטים מהארץ ומרחבי העולם. בכל פגישה, בכל מקום, חברי A.A. חולקים זה עם זה את ניסיונם, כוחם ותקוותם כדי להישאר מפוכחים ולעזור לאלכוהוליסטים אחרים. מודם-למודם או פנים-אל-פנים – חברי A.A. מדברים בשפת הלב, עם כל כוחה ופשטותה.